

ת"פ 21401/09/14 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד רבקה בת חלאפו ביגי, מנחם בן מרדכי גיגי

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"א כסלו תשע"ו
03 דצמבר 2015

ת"פ 21401-09-14 מדינת ישראל נ' ביגי ואח'
תיק חיצוני: 5685/14

לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה

מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ עו"ד שירה חרל"פ

נגד
הנאשמים

1. רבקה בת חלאפו ביגי ע"י ב"כ עו"ד ויקטור אוזן
2. מנחם בן מרדכי גיגי (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אסתר ברציון

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשמים שלפני נותנים את הדין בגין עבירות כדלקמן:

· אחזקת חומר אסור למטרת הפצה, בניגוד לסעיף 7(א) לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים,

תשע"ג - 2013 (להלן: "החוק") (מיוחס לשני הנאשמים);

· אחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בניגוד לסעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 (מיוחס לנאשם 2 בלבד).

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן (ת/11), בהן הודו הנאשמים במסגרת הסדר טיעון, בהיותם בני זוג המתגוררים בדירה בבית קומות בעיר אילת, החזיקו, בצוותא חדא, בדירת שכניהם - בני הזוג שרונה וצחי אוחנה (להלן: "בני הזוג אוחנה"), סם מסוכן מסוג אי.בי. פינקה במשקל 5.46 ק"ג, מחולק ל-48 יחידות ארוזות (להלן: "הסם המסוכן"); חומר מסכן מסוג אפ.י.ו.בי.פי.בי. 22, במשקל 2.02 ק"ג, ארוז בתוך שקיות ניילון (להלן: "החומר המסכן"). הן הסם המסוכן והן החומר המסכן, הוחזקו בתוך תיק נעול במנעול, שהושם גם הוא בתוך תיק נעול במנעול נוסף.

על פי האמור בכתב האישום המתוקן, לנאשמת 1 היתה מודעות רק לקיומו של חומר מסכן בתוך התיקים, ועל כן לא יוחסה לה העבירה שענינה אחזקת סם מסוכן.

הנאשמים נעצרו ביום 18/08/14. הנאשמת 1 שוחררה בערובה בחלוף מספר שבועות ואילו הנאשם 2 עצור עד תום ההליכים.

תחילה, כפרו הנאשמים בעובדות ובעבירות שבכתב האישום המקורי, אשר יחס לנאשמים עבירות חמורות יותר ובין היתר סחר בסם מסוכן והדחת קטין לסם מסוכן ולחומר אסור בהפצה. במהלך שמיעת הראיות, חזרו בהם הנאשמים מכפירתם, לאחר תיקון כתב האישום, והודו בעבירות המפורטות לעיל. זאת, במסגרת הסדר במסגרתו הגבילה התביעה עתירתה הענשית למאסר בפועל בן 25 חדשים בענינו של נאשם 2 ולמאסר בפועל בן 6 חדשים, לריצוי בדרך של עבודות שירות - בענינה של הנאשמת 1.

עוד נקבע, במסגרת ההסדר, כי יושתו על כל אחד מהנאשמים גם עונש מאסר צופה פני עתיד ועיצום כספי מסוג קנס, שני רכיבים אלה לשיקול דעת בית המשפט.

ההסדר כלל גם הסכמה עובדתית עליה ניתן יהיה להסתמך במסגרת פרשת העונש, כי הסם המסוכן והחומר המסכן הוחזקו על ידי הנאשמים ביחד עם בני הזוג אוחנה.

במסגרת ההסדר, הופנתה הנאשמת 1 לחקירת שירות המבחן למבוגרים וכן לממונה על עבודות השירות לבחינת התאמתה לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, את המרשם הפלילי בענינו של כל אחד מהנאשמים.

כעולה מהמרשם הפלילי בענינה של הנאשמת 1 (ת/12), הורשעה בעבר בעבירות רכוש וסמים, אם כי הרשעתה האחרונה משנת 2001.

כעולה מהמרשם הפלילי בענינו של הנאשם 2 (ת/13), הנו בעל עבר פלילי מכביד ביותר, הכולל לא פחות מ-25 הרשעות בעבירות רכוש; סמים - לרבות סחר בסם מסוכן; שוד; סחיטה בכח ובאיומים; הפרת הוראה חוקית; עבירות כנגד אנשי מרות; אחזקת נשק קר (סכין) שלא כדין; ועוד. הרשעתו האחרונה של נאשם זה היא משנה זו בגין עבירה שנעברה בשנת 2014.

במהלך הדיון שנקבע לשמיעת פרשת העונש, עתרה התביעה גם להגיש חוות דעת מומחה בנוגע לנזקים העלולים להיגרם כתוצאה משימוש בחומרים השונים שנתפסו במסגרת פרשה זו. משהיה בבקשה זו כדי להפגיע ההגנה, אשר לא נתנה לה הודעה מראש על הבקשה להגיש חוות הדעת; משלא זומן עקב כך, עורך חוות הדעת לעדות, ומשלא נתאפשר להגנה להגיש חוות דעת נגדית מטעמה - נמנע בית המשפט מלאפשר הגשתה.

מטעם ההגנה הוגשו סיכום מידע רפואי ומסמכים רפואיים נוספים בענינה של הנאשמת 1 (נ/2), ממנו עולה, כי סובלת מבעיות רפואיות שונות, לרבות בעיות אורתופדיות; אישור על זכאות לגמלת אבטחת הכנסה בענינה של נאשמת 1 (נ/3).

תסקירים וחוות דעת

הנאשמת 1 נמצאה בלתי כשירה לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, וזאת לנוכח מצבה הרפואי.

בענינה של נאשמת 1 הוגש תסקיר שירות המבחן המפרט נסיבותיה האישיות, כבת 44, נשואה ואם ילד בגיל העשרה. אינה עובדת ומתפרנסת מקצבת מל"ל. קבלה פטור משירות צבאי. לנוכח היותו של בן זוגה - הנאשם 2 - מכור לסם לתקופה ארוכה, נאלצה לדאוג לגידול הבן ולפרנסת הבית בגפה.

על אף התרשמות שירות המבחן, כי מתקשה לקבל אחריות על מעשיה, מצא שירות המבחן, כי חווית המעצר וההליכים המשפטיים היוו בעבורה גורם בולם ומשמעותי ובצד שילובה במסגרת טיפולית ובתעסוקה יציבה - עשויים לצמצם הסיכון למעורבות פלילית נוספת.

עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשמת 1 מקיימת מערכת יחסים תלוית עם הנאשם 2 וכי מעורבותה בפלילין אינה אקטיבית.

לנוכח מצבה הבריאותי של הנאשמת, אשר אינו מאפשר ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות ואף לא עבודות במסגרת צו של"צ - המליץ שירות המבחן לסיים ענינה במאסר ארוך ומרתיע צופה פני עתיד לצד צו מבחן, במסגרתו תשתלב בהליך טיפולי.

ההגנה נמנעה מלעתור להפנית הנאשם 1 לשירות המבחן למבוגרים.

טענות הצדדים

התביעה מדגישה הנזקים הקשים העלולים להיגרם מהפצת החמרים נושאי כתב האישום, אשר גורמים לנזקים ישירים ואף עקיפים לחברה.

התביעה מבקשת ליתן ביטוי לכמות הגדולה של החומרים שהוחזקו ולנסיבות אחזקתם, מחולקים לאריזות, בתיקים נעולים במנעול - נסיבות המצביעות, לשיטתה, על כוונה להפצתם. התביעה עותרת להשית על כל אחד מהנאשמים עונש על הרף המירבי במסגרת ההסדר.

ההגנה מדגישה את נסיבותיהם האישיות של הנאשמים; כי החמרים נושאי כתב האישום הוחזקו על ידם ביחד עם אחרים, אשר לא נעצרו, ובחלוף תקופה הוגש כנגדם כתב אישום ללא בקשת מעצר, והדבר מצביע, לשיטת ההגנה, על אפליה אסורה.

ההגנה טוענת, כי אין ראיות על כוונה להפיץ החומרים האמורים.

ההגנה מדגישה, כי הסם המסוכן הוכרז במסגרת פקודת הסמים רק 11 יום לפני שהנאשם 2 נתפס באחזקתו; כי גם החומר המסכן הוכרז זמן קצר לפני שהנאשמים נתפסו בעבירות; כי ההחמרה בענישה עקב כך, מן הדין שתהיה הדרגתית.

ההגנה עותרת לאמץ המלצת התסקיר בנוגע לנאשמת 1 וכן להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם 2 עד כה. ההגנה הציעה לאזן את הענישה באמצעות חיוב הנאשמים בקנס גבוה, ומסרה, כי בקופת בית המשפט מופקד סך בן 20,000 ₪ ואילו במשטרת ישראל נתפס מהנאשמים סך בן 6,000 ₪. כל הסכומים הללו ואף מעבר להם, מציעה ההגנה במסגרת העיצומים הכספיים שיושטו.

כל אחד מהצדדים הגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו.

בדברם האחרון, הביעו הנאשמים חרטה, כאשר נאשם 2 הביע גם בושה על הסתבכותו והבטיח שלא יבוא עוד בשערי בית המשפט.

דין והכרעה

העבירות שעברו הנאשמים חמורות.

הנאשמים היו שותפים באחזקת ומרים אסורים להפצה והנאשם 2 החזיק סמים מסוכנים במשקל גבוה מאוד ובנסיבות המצביעות על כוונה הפצה בפועל.

אין צורך להכביר מילים על הנזקים העצומים העלולים להיגרם כתוצאה משימוש בחמררים פסיכו- אקטיביים אלה, שהם סינתטיים ובעלי השפעות המשנות תודעה, מצב רוח, התנהגות ותפיסה.

מדובר בחמררים ממכרים.

המדובר בחמררים העלולים לגרום לנזקים של ממש למשתמשים בהם.

ראו דברי ההסבר להצעת החוק, הצ"ח 783, כ"ה תמוז תשע"ג - 03/07/13, עמ' 1020.

עוד ראו עמ"ת (מחוזי באר-שבע) 57509-11-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם במאגרים).

התביעה סמכה ידיה על מתחם הענישה שנקבע בפסק הדין עפ"ג (מחוזי באר-שבע) 13008-09-14 **שי נ' מדינת ישראל**, בגין העבירה הנוגעת לאחזקת חומר אסור להפצה בלבד, שם נדון נאשם בגין אחזקת חומר מסכן במשקל של כ-9.5 ק"ג לעונש מאסר בפועל בן 30 חדשים וכן קנס בסך 40,000 ₪. בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, העמיד עונש המאסר בפועל על 24 חדשים, ללא שינוי ביתר רכיבי הענישה. עוד ציין בית המשפט המחוזי, כי בנסיבות המתוארות שם היה על בית משפט השלום להגביל תקרת הענישה במסגרת המתחם לרף בן 36 חדשי מאסר בפועל. יצוין, כי באותו מקרה, בצד תפיסת החומר המסכן, נתפסו גם חמרי גלם להמשך יצורו במשקל של 2.5 טון, אשר תוארה על ידי ערכאת הערעור במילים: "כמות בלתי נתפסת". באותן נסיבות, מצא בית המשפט המחוזי לקבוע מתחם ענישה על הרף המירבי האפשרי במסגרת החוק.

עוד סמכה התביעה ידיה על גזר הדין ת.פ. 51848-02-14 **מדינת ישראל נ' עמר** (פורסם במאגרים), בו נדון נאשם בגין אחזקת חומר אסור בהפצה, בכמות גדולה, אשר הוכרז כסם מסוכן זמן קצר לפני שהנאשם נתפס בעבירה, שמשקלה המדויק לא פורט בגזר הדין, לעונש מאסר בפועל בן 3 שנים. עם זאת, באותו מקרה, הורשע הנאשם גם בסחר בחומר המסכן ולא רק בעצם אחזקתו.

כן הגישה התביעה גזר הדין ת.פ. 20967-02-14 שלום אילת, **מדינת ישראל נ' שרמה** (פורסם במאגרים - להלן: "**פרשת שרמה**"). באותו מקרה, נדון נאשם בגין אחזקת חומר מסכן במשקל 6.1 ק"ג, ביחד עם קרטון ובו אלפי שקיות אריזה ריקות, לעונש מאסר בפועל בן 16 חדשים. אותו גזר דין הוגש גם מטעם ההגנה.

מטעם ההגנה הוגש גם גזר הדין ת.פ. 27720-12-14 **מדינת ישראל נ' דנינו** (פורסם במאגרים), שם נדון נאשם בגין אחזקת חומר מסכן במשקל שלמעלה מ-6 ק"ג בצירוף אלפי שקיות אריזה ומדבקות, לעונש מאסר בפועל בן 15 חדשים ועיצומים כספיים משמעותיים בסכום כולל של עשרות אלפי ש"ח.

בית המשפט אינו מוצא לפרט פסיקה נוספת שהוגשה מטעם הצדדים, לא כולה נוגעת לעבירות בנסיבות דומות לעבירות נושא כתב האישום דנן.

בגזר הדין בפרשת **שרמה** קבע בית המשפט, לאחר סקירה מקיפה של פסיקה, מתחם ענישה שינוע בין 12 ועד 24 חדשי מאסר בפועל בגין עבירה של אחזקת חומר אסור להפצה בניגוד לחוק, במשקל של 6.1 ק"ג.

במקרה דנן, לעבירה של אחזקת חומר אסור להפצה מתווספת עבירה של אחזקת סם מסוכן, שהוכרז תקופה קצרה קודם לכן. הכמות הכוללת שהוחזקה - גבוהה במעט מזו שנתפסה בפרשת **שרמה**. טיב החומר דומה, חרף השינוי בהכרזה לגביו. בנסיבות אלה, מוצא בית המשפט לעדכן הרף העליון של המתחם כלפי מעלה ולהעמיד המתחם בגין אחזקת חומר אסור להפצה במשקל כולל של כ-7 ק"ג, כשחלקו הוכרז, זמן קצר קודם לכן, כסם מסוכן - בין 12 ל-28 חדשי מאסר.

לעניננו, קבעו הצדדים את מתחמי הענישה הקונקרטיים במסגרת הסדר טיעון, והעמידו הרף העליון בנוגע לנאשם 2 על 25 חדשי מאסר. לגבי הנאשמת 1 - בנסיבותיה ולאור תפיסתה כמשנית במסגרת הפרשה הכוללת - הועמד הרף העליון של המתחם, כאמור, על 6 חדשי מאסר בפועל בלבד.

אשר לקביעת הענישה הספציפית במסגרת המתחם, על בית המשפט ליקח בחשבון את טיב החמרים שהוחזקו; נסיבות אחזקתם ובאיזה מידה מצביעות הן על כוונת הפצה; נסיבותיו האישיות של הנאשם; עברו הפלילי.

במקרה דנן, הוחזקו החמרים בכמות גדולה ובנסיבות המצביעות על כוונת הפצה. החמרים לא הוחזקו בדירתם של הנאשמים, בשונה ממצב בו מחזיק מאן דהוא חומר לצריכתו העצמית. החמרים הוחזקו נעולים ומחולקים לאריזות.

המדובר בחמרים סינתטיים שהשפעתם רעה.

שני הנאשמים בעלי עבר פלילי, כאשר לגבי הנאשם 2 המדובר בעבר פלילי מכביד ורציף מזה שנים רבות, לרבות הרשעות בתחום הסמים, ונאשם זה אינו מפיק הלקחים ואינו חדל מפעילותו העברנית.

כל אלה מצביעים לכיוון ענישה על הצד הגבוה של המתחם בנוגע לנאשם 2; ועל הצד הבינוני של המתחם בנוגע לנאשמת 1, שעברה אינו מכביד באותה מידה.

בית המשפט אינו מוצא ליחס משקל משמעותי לטענה, כי החומר המסוכן או הסם המסוכן הוכרזו כאסורים לאחזקה זמן קצר לפני שהנאשמים נתפסו בעבירות. זאת, היות שכפי העולה מהפסיקה ומהצעת החוק, הליך יצור החמרים הסינתטיים משני התודעה מהווה מעין מרוץ בין היצרנים העברניים לבין רשויות האכיפה, במסגרתו משנים היצרים חדשות לבקרים, שינוי קל בהרכב הכימי של תרכובות החמרים האמורים ואילו הרשויות אצות להכריז על אותם חמרים כחומר מסוכן ולאחר מכן כסם מסוכן. יוצא מכך, כי על פי רוב, החמרים שנתפסים הם כאלה שהוכרזו זמן קצר קודם לכן כחומר מסוכן או כסם מסוכן, שכן, מרגע שמוכרז החומר כסם מסוכן - זונחת אותו התעשייה העברנית ומתחילה ליצר חומר חדש, במטרה להימנע מלהסתבך וביחוד - בעבירות כנגד הפקודה, שהן עבירות פשע חמורות שפוטנציאל הענישה בצדן גבוה. אם תינתן הקלה רק בשל כך שהחמרים האמורים הוכרזו כחומר מסוכן או כסם מסוכן זמן קצר לפני תפיסתם - נמצא שהעברניים העוסקים ביצור אותם חמרים השיגו את מטרתם. אך אם מטרת רשויות החוק למגר התופעה של שימוש באותם חמרים מסכנים סינתטיים משני תודעה - יש לקבוע כי לא תינתן כל הקלה בשל נסיבה זו.

לזכות הנאשמים יש לקחת הודאתם באשמה, אשר בנסיבותיו של תיק זה היה בה כדי לחסוך זמן שיפוטי בהיקף נרחב; כן יש לזקוף לזכותם העובדה המוסכמת בין הצדדים, כי החמרים הוחזקו במשותף עם אחרים - בני הזוג או חנה. לאחר שהחלו להישמע הראיות בתיק זה, ובין היתר נשמעו חלק מעדויותיהם של בני הזוג או חנה - לא הוצגו לפני בית המשפט

ראיות או טענות המצדיקות אבחנה בהתייחסות שבין הנאשמים דנן לבין בני הזוג אוחנה, שהסם נתפס בביתם, בהיותם, לכאורה, מודעים לאחזקתו, ולמרות זאת לא נעצרו וכתב האישום בענינם הוגש רק בשלב מאוחר יותר, שלא בהליך מעצר. התייחסות שונה זו כלפי הנאשמים דנן, בלא הסבר מתאים, וכן עצם אחזקת החמרים במשותף עם אחרים - מן הדין שתבוא לזכות הנאשמים דנן.

עוד יקח בית המשפט, לזכות הנאשמת 1, את נסיבות חייה; התקופה בה שהתה במעצר ובתנאים מגבילים; התרשמות שירות המבחן מהיותה גורם משני ולא אקטיבי בפרשה, כפי המפורט בתסקיר; וכן מצבה הבריאותי.

לאחר שבית המשפט בוחן את מכלול השיקולים, לנוכח ההתייחסות השונה המתוארת לעיל; הודאת הנאשמים באשמה; בנסיבותיה המיוחדות של הנאשמת 1 - מוצא ליתן לשני הנאשמים הקלה מסוימת בענישה שתוטל עליהם במסגרת המתחם, כך שעל הנאשם 2 - חלף ענישה על הצד הגבוה של המתחם, תוטל ענישה על הצד הבינוני של המתחם; ואילו בנוגע לנאשמת 1, חלף ענישה על הצד הבינוני של המתחם, תוטל עליה ענישה על הצד הנמוך של המתחם.

בהתאם להלכות שעניין כיבוד הסדרי טיעון, ומשלא נמצאה עילה לחרוג מעמדתם המוסכמת של הצדדים, יהיה המתחם, בשני המקרים, אותו מתחם שנקבע בין הצדדים במסגרת ההסדר.

משלא נמצאה הנאשמת 1 מתאימה לריצוי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות; לנוכח מצבה האישי, המשפחתי והבריאותי, בהיותה אם לילד אשר אביו יוותר במאסר - יאמץ בית המשפט המלצתו השיקומית של שירות המבחן לגביה, שהיא ממילא גם הרף הנמוך בהסדר שסוכם בין הצדדים בנוגע לה - להשתתף עונש מאסר צופה פני עתיד, בצירוף צו מבחן, אם כי, בנסיבות המתוארות, רואה בית המשפט להאריך תקופת המבחן מעבר לזו שהומלצה על ידי שירות המבחן על מנת שניתן יהיה למצות את הדין עם הנאשמת 1 גם בגין הסתבכותה זו במידה שתשוב לסורה.

בהתאם לפסיקה שהוצגה, רואה בית המשפט לקבל עתירת התביעה, אשר במקרה זה אף משתלבת עם הצעת ההגנה - להשית על כל אחד מהנאשמים עיצומים כספיים משמעותיים. זאת, הן לנוכח הנסיבות, המצביעות על כוונת הפצה של הסם המסוכן ושל החומר המסכן, וגם על מנת לאזן את תמהיל הענישה, לנוכח ההקלה לה יזכו הנאשמים כמפורט לעיל. העיצומים יושתו הן בדרך של חילוט סכומים שנתפסו על ידי המשטרה או הופקדו בעבר בקופת בית המשפט והן תוך תוספת עיצום מסוג קנס לכל אחד מהנאשמים.

משלא עתרה התביעה לפסול רשיון הנהיגה של מי מהנאשמים - לא יושת עליהם רכיב זה במסגרת העונש, חרף כך שהיה מקום להשיתו.

בית המשפט רואה לקבל עתירת התביעה, הנתמכת גם בהמלצת שירות המבחן בנוגע לנאשמת 1, להשית על כל אחד מהנאשמים מאסר ארוך ומרתיע צופה פני עתיד.

סוף דבר, לאחר שבית המשפט שמע את טענות הצדדים; עיין בראיות לעונש; עיין בתסקיר שירות המבחן ובחוות דעת הממונה על עבודות השירות בנוגע לנאשמת 2; עיין בפסיקה שהוצגה; שמע דברם האחרון של הנאשמים - גוזר על הנאשמים הענשים כדלקמן:

א. לנאשם 2 - 18 חדשי מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס;

ב. לכל אחד מהנאשמים - 12 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לנאשמת 1 - יחול התנאי מהיום; לנאשם 2

- יחול התנאי מיום שחרורו של ממאסר; והתנאי - שכל אחד מהנאשמים לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, או עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, תשע"ג - 2013;

ג. לכל אחד מהנאשמים - 3 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לנאשמת 1 - יחול התנאי מהיום; לנאשם 2 - יחול התנאי מיום שחרורו של ממאסר; והתנאי - שכל אחד מהנאשמים לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, או עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, תשע"ג - 2013;

ד. על כל אחד מהנאשמים - קנס כספי בסך 10,000 ₪, או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 15/04/16 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן;

ה. ערבונו כספיים בתיק זה או בכל תיק קשור, לרבות בתיק המעצר או בבקשה להחזרת תפוס, וכן כספים במזומן שנתפסו מהנאשמים במהלך מעצרם, על פירותיהם, יחולטו לטובת אוצר המדינה, וזאת בהתאם להצעת ההגנה בטיעונים לעונש. יצוין, כי הסכומים האמורים, נלקחו בחשבון בעת קביעת הקנסות שהושתו בהתאם לסעיף ד' לעיל, והחילוט הנו בנוסף לקנסות כאמור;

ו. לנאשמת 1 - הנאשמת תעמוד במבחן למשך שנתיים מהיום. במסגרת צו המבחן, יהיה עליה להשתתף בכל הליך טיפולי או מעקבי כפי שיומלץ ע"י שירות המבחן. על הנאשמת להתייב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות המבחן לקבלת הוראות מתאימות. הנאשמת מזהרת, כי אי שיתוף פעולה במסגרת צו המבחן עלול להביא להפקעתו ולדין מחדש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך.

המוצגים - סמים וחומרים מסכנים - יושמדו בכפוף לחלוקת תקופת הערעור, ואם יוגש ערעור בכפוף להחלטה בו.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

צו מבחן יוגש לחתימה בתוך 30 יום מהיום.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ"א כסלו תשע"ו, 03 דצמבר 2015, במעמד הצדדים.

זהו עותק מתוקן של גזר הדין במסגרתו תוקנה טעות קולמוס בסעיף א' לחלק האופרטיבי לעיל.

המזכירות תמציא העותק המתוקן לידי הצדדים, לרבות לידי הנאשמים (נאשם 2 - נתון כעת במשמורת שב"ס).